

Stillhetens Datter

Aurelius Mittagán (Allfirda)

The image shows a musical score for the song 'Stillhetens Datter'. It consists of four staves of music, all in treble clef and G major (one sharp). The time signature is 3/4. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp. The second staff is marked with a '17' below it. The third staff is marked with a '23' below it. The fourth staff continues the melody. The music is a simple, folk-like melody with a mix of eighth and quarter notes, and some longer notes with ties.

1. Rundt i Allfirdas langstrakte skoger
en vandrer går stille om kring
Hun har vandret fra tidenes morgen
hun sprer trygghet til fattige sinn
Og alle som spør vil hun hjelpe
for ofte er sorgen blitt stor
For når gråten har stilnet vår latter,
Blir vi trøstet av Stillhetens Datter

2. På en gård i en avsides glenne
en bjørn hadde kvestet en sønn
fra skogen en kvinne kom stille
et svar på de sørgendes bønn
Bandasjer og helende urter
gav gutten tilbake hans liv
For når gråten har stilnet vår latter,
Blir vi trøstet av Stillhetens Datter

3. I en fin, stille natt i et bryllup
mens fintfolk var samlet til fest
Lot Tomac raseriet sitt vinne
Fra en skygge han mante frem pest
Hans kraft mante ondskap og tårer
Vår søster i smerte falt om.
Men når grå-åten stilnet vår latter,
Ble vi trøstet av Stillhetens Datter

7. Mang en natt har han sittet og grublet
tro hvorfor hun slikt viste frem
Hva er hemmeligheten bak dette
har hun selv der hos alvene hjem?
Er alver no' annet enn ondskap?
Er Stillheten bundet av dem?
Disse spørsmål har stilnet hans latter,
Har du svarene, Stillhetens Datter?

4. Hun kan snakke med ekorn og ulver
Hun vet hvor de har sine hi
hun er signet av skogens gudinne
og fått åpnet en hemmelig sti.
For skogene selv vokter henne
Og villdyr er venner og vakt
For når gråten har stilnet vår latter,
Blir vi trøstet av Stillhetens Datter

5. Med sin hånd kan hun stille fortelle
de ord som hun ikke kan si
Med sitt smil kan hun skremme vekk natten
med stillhet hun nytt håp kan gi
Når skoger og fjell kaller henne
og hun må dra ut på sin vei
Står vi andre der ensomme, atter
vi ble trøstet av Stillhetens Datter.

6. I et telt i en vik med en holme
sang gjøgleren, stemmen hans skalv
Når hun fjernet venninnen sin hette
Og viste at hun var en alv
En alv som satt vettskremt og stille
hun rettet på hette og hår
og igjen var hun kun en venninne
så vever og vakker og sår.